

หันกลับมาดูตัวเอง

๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

เราเป็นผู้ได้โอกาสแล้ว เราใช้โอกาสนั้น มาทำพระนิพพานให้แจ้งหรือเปล่า หรือเอาโอกาสนั้นเปลี่ยนมาเป็นวิกฤต มาส่งสมสิ่งที่ไม่ดี ก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องกล่าวหาญ **หันกลับมาดูตัวของเราว่า เราได้โอกาสแล้ว เราเปลี่ยนโอกาสนั้นเป็นวิกฤตหรือเปล่า**

เราเป็นหนึ่งในพระรัตนตรัย เป็นแหล่งเนื่อนานุญของโลก แหล่งแห่งความรู้อันบริสุทธิ์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เราได้รักษาทรงจำสืบทอดกันเอาไว้ อย่างน้อยก็ต้องเข้าใจอย่างนี้ แล้วก็ญาติโยมเขามองกันอย่างนี้ เราเป็นอย่างนี้แล้วหรือยัง ถ้าเป็นแล้วมันก็ปลื้มปีติภาคภูมิใจ โยมก็สมหวัง ได้ทำบุญกับเนื่อนานุญ ทำน้อยก็ได้บุญมาก ทำมากก็ได้มากยิ่งขึ้น

เป็นหนี้...เป็นนาย...หรือเป็นเนื่อนานุญ

๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ถ้าเราเป็นผู้ได้โอกาสแล้ว เปลี่ยนโอกาสนั้นมาเป็นวิกฤต มีค่า ๆ หนึ่ง ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ คำว่า อิดมบริโกค อิดนั ทุกขั โลเก เป็นหนี้เป็นทุกข์อย่างหนึ่งในโลก คือ ใช้สอยสิ่งที่ญาติโยมให้มาโดยฐานะเราเป็นลูกหนี้

เราจะใช้สอยสิ่งที่ญาติโยมจบเห่หัวแล้วแบบไหน แบบเป็นหนี้ เป็นนาย หรือเป็นเนื่อนานุญ เรา จะอยู่ในระดับไหน อยู่ในที่สูง ระดับธรรมดา หรือระดับล่าง เราต้องสำรวจตัวเอง

อย่างน้อยต้องอย่างนี้

๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ลูกเป็นสามเณร เป็นหน่อเนื้อเชื้อไขขององค์พระจอมไตร ต้องมีศีล ๑๐ บริบูรณ์ มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง ไม่มีอย่างอื่น มีเป้าหมายและมโนปณิธานเดียว คือ ทำพระนิพพานให้แจ้ง อย่างน้อยก็ต้องอย่างนี้

บวชแล้วก็ต้องศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อเอามาสอนตัวเอง สอนตัวเองดีแล้วก็ไปสอนญาติโยม แบ่งปันความรู้กันไป

ขั้นตอนสุดท้าย

๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สมัยก่อน พระอุปัชฌาย์จะชี้ให้ผู้บวชใหม่ดูไปกลางทุ่งนา ทุ่งนา เธอเห็นอะไรไหม เห็นท้องนาเขียว ๆ นอกจากทิวข้าวแล้ว ทุ่งรวงทองแล้ว เธอเห็นอะไรอีก เห็นต้นไม้สูง ๆ แล้วนอกจากต้นไม้สูง ๆ แล้วเธอเห็นอะไรอีก เห็นกระต๊อบเล็ก ๆ กระต๊อมปลายนา เธอเห็นอะไรอีก เห็นเจ้าทุย เจ้าทุยอยู่ไหน นั่นแหละมีเขาเงี้ยว คาราวาดำ Buffalo ตัวเขางามทีเดียว

พระอุปัชฌาย์บอก นี่เธอดูไว้ บวชแล้วถ้าไม่ศึกษาพระธรรมวินัย ทำให้มันถูกหลักวิชา แล้วก็ฉันแบบอินทบริโศก หลังจากไปใช้อย่างอื่นมาหมดแล้ว **ขั้นตอนสุดท้าย เธอจะต้องมาเป็นแบบนี้** อยู่กลางท้องนาให้เขาใช้แรงงาน

เราคือ...ผู้ให้อย่างเดียว

๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ถ้าหากลูกฉันด้วยความเป็นนาย หรือเป็นแบบเนื่อนานบุญแล้วละก็ **เราคือ ผู้ให้อย่างเดียว** เขามาเสียบปลั๊กเอาก็แล้วกัน ชาร์ตแบตเตอรี่รีเอา จากพลังบุญที่เราได้ส่งสมทุก ๆ วัน ความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ ทุกวัน

แม้ยังไม่เป็นพระอรหันต์ แต่ก็มี ความตั้งใจอยากจะเป็น อยากจะทำพระนิพพานให้แจ้ง แค่ความตั้งใจอยากจะเป็น พลังแห่งบุญก็เข้ามาอยู่ในตัวแล้ว เพราะความคิดอย่างนี้ จะคิดได้ แหล่งที่มาของความคิดต้องบริสุทธิ์

ยอดอันแย้มแล้ว

๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ถ้าหากว่า เราตั้งใจจะทำพระนิพพานให้แจ้ง แม้ยังไม่แจ้งก็ยังได้ชื่อว่าเป็น สุปฏิปันโน ประพฤติดี ปฏิบัติชอบ ก็ได้ชื่อว่า เป็นเนื่อนานบุญอย่างอ่อน ๆ แล้ว อย่างอ่อน ๆ อยู่ คล้าย ๆ ต้นไม้ที่มียอดอันแย้มแล้ว ใบไม้ผลิแล้ว ไม่ช้ำก็จะมีดอกมีผล

นี่ถ้าเราคิดอย่างนี้ได้ ไม่ช้ำก็จะได้มรรคได้ผล มรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑ อย่างนี้เป็นเนื่อนานบุญ

สองเราได้....ไปด้วยกัน

๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

เมื่อลูกเป็นเนื่อนานบุญ ญาติโยมคนไหนมาสนับสนุน เขาก็จะได้มีส่วนแห่งบุญที่เกิดจากเราสั่งสม เป็นพลังบุญที่อัดแน่นอยู่ในใจ ต่างคนต่างได้ **สองเราได้ไปด้วยกัน** เราฝากท้องฝากชีวิตกับโยม โยมฝากจิตใจไว้กับเรา

มีคุณค่ายิ่งกว่าชีวิตใด ๆ ในโลก

โอรุทวันสามเณร

๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗ (วันเด็กแห่งชาติ)

วันนี้เป็นวันเด็ก เด็กทุกคนอินโนเซนต์ (INNOCENT) นำเอ็นดู นำรักนำซังกันทั้งนั้นเลย แต่มีเด็กผู้มีบุญอีกระดับหนึ่ง ไม่ใช่ไม่นำรักนำซัง แต่นำรักนำบูชา เห็นแล้วเราก็ต้องยกมือไหว้กัน วันนี้นอกจากจะเป็นวันเด็กที่นำรักนำซังแล้ว ครูไม่ใหญ่ยังถือให้วันนี้ เป็นวันเด็กที่นำรักนำบูชา คือ **วันสามเณร** ของวัดพระธรรมกาย และศูนย์สาขาทั่วประเทศ

วันนี้ ครูไม่ใหญ่ก็จะถือโอกาสพุดคุยกับลูกเณร ทั้งภายในวัดและทุกศูนย์สาขา สักหน่อยหนึ่ง